

Tang lễ anh Giuse Nguyễn Văn Viễn

Nguyễn Thanh Huân

Sydney, Úc châu tháng tư, trời đang vào thu. Thường thì khí trời ẩm dịu, êm đềm. Nhưng năm nay thời tiết có vẻ se lạnh sớm như báo hiệu một mùa đông dài chẳng? Rồi cuộc sống và kinh tế như có vẻ chậm lại vì ảnh hưởng kinh tế toàn cầu dù Úc đã có hai lần kế hoạch kích thích kinh tế (stimulus package) thúc đẩy người tiêu dùng xài tiền. Lần trước chính phủ cho không giới già, trẻ con ít là 1000 đô la trở lên mỗi người. Lần sau chính phủ định biểu không cho giới đi làm 950 dollars mỗi người, nhưng chắc sợ vung tay quá trán nên đã nhín lại 50 đô thành ra mỗi người còn 900 cho chẵn. Tự dung được thêm chút ít tiền nên mua sắm xem chừng rộng rãi hơn chút ít, dù vậy người buồn cảnh có vui đâu bao giờ!

Mùa đông dài là chuyện thời tiết nắng mưa còn dài dài ra mấy tháng nữa, nhưng cái mùa đông giá lạnh trong cõi lòng gia đình bà con thân tộc và nhất là các anh chị em CCSLSQ^Ả thật rõ nét, thật sâu đậm trước sự ra đi vĩnh biệt của anh Giuse ả guyễn Văn Viễn. Rõ nét ở những giọt lệ tự dung trào dâng trên đôi mắt long lanh của tuổi đời còn trẻ hay cả những đôi mắt phong trần của tuổi đời 50, 60, 70. ả ó sâu đậm vì dường như không ai kèm chế được cảm xúc đó. Tự nhiên, dễ thương và thật thân tình. Anh Viễn đã rời bỏ cuộc đời như chiếc lá xanh vội lia cành của mùa thu Úc châu sau cơn gió mạnh. Xanh vì cuộc đời anh nhiều hoài bão chưa thực hiện; xanh vì bất ngờ xảy đến bởi sức sống còn tràn trề, 57 tuổi đời tóc anh vẫn xanh đen, chưa có chút muối tiêu như một số các bạn đồng lớp, đồng niên; xanh vì đến phút chót cuộc đời, anh chưa bao giờ muốn bỏ cuộc. Anh ráng cố ăn uống để có sức khỏe, chống chọi với bệnh tật, bác sĩ y tá thấy mình khỏe mới chữa được và luôn cố vận động cơ thể để máu huyết dễ lưu thông.

ả gười xưa nói: ngũ thập tri thiên mệnh, khi biết số phận an bài, anh đã chấp nhận nó với mọi góc cạnh tích cực và trong niềm xác tín vào TC. Chính anh nói “fiat voluntas Dei caeli” – Chúa định sao thì chịu vậy hay trời kêu ai nấy dạ, đó là diễn nôm ra cho quý chị em LSQ^Ả dễ hiểu chứ anh Viễn thì nói nguyên tiếng Latinh cho nó trọn vẹn tâm tình hiển dưng. Tâm trí anh lúc nào cũng sáng suốt mình miễn chỉ có thân xác yếu đuối. Tiếng Fiat của anh lúc này sao nghe vang vọng như tiếng Fiat của Đức Kytô ở vườn Gietsemani: Lạy Cha, nếu được, xin cất con khỏi chén đắng này, nhưng đừng theo ý con một vâng theo ý Cha... Tiếng xin vâng của Đức Kytô hay của anh Viễn đều chuyên chở nặng trĩu khía cạnh lưu luyến, u buồn trước giờ vĩnh biệt người thân!

Trong vòng non sáu tháng mang cơn bệnh định mệnh có thể ví như những giờ phút của Đức Kytô ở vườn Gietsemani: tinh thần thì tinh thức còn thân xác nhọc mệt, làm sao khỏi có những giây phút chạnh lòng u buồn vì sắp giã từ những người thân thương nhất như vợ, con đang chăm sóc lo cho mình? Fiat voluntas tua, xin vâng ý cha. Bù đắp lại phần nào anh đã được bà con, bạn bè thân hữu thăm viếng, an ủi liên tục dù những ngày đầu anh rất ngại báo tin. Anh Viễn là vậy đó, chịu thiệt về phần mình, dành phần hơn cho người thân, bạn bè. Anh đã được các bác sĩ, y tá tận tình chăm sóc bằng những phương tiện y khoa tối tân của bệnh viện St George và Camden. Khi sức lực yếu liệt anh đã ra đi thật nhẹ nhàng khi vừa được xúc dầu bệnh nhân do cha Giuse ả guyễn quang Thanh bên cạnh sự yêu thương luyến tiếc của chị Chi, vợ anh và Mai, con gái đầu lòng của anh. Anh ra đi trong tiếng xin vâng chấp nhận chén đắng nên chắc chắn phải là lành thánh.

Đám tang anh đông đủ bà con bạn bè thân hữu. Trên bàn thờ có các cha Hà Thanh Sơn, ả guyễn quang Thanh, ả guyễn hoàng Việt, Trần bạch HỒ, Hồ quang Thuận và Mai đạo Hiền; dưới cộng đoàn ngoài họ hàng bên chị Chi, còn có gia đình anh chị ruột của anh Viễn từ ả a-uy qua ở đây với anh gần ba tháng, các bạn bè thân hữu, nhóm Cursilos và dĩ nhiên không thể thiếu các gia đình anh chị em CCSLSQ^Ả và GHHV Pio Dalat. Anh Huỳnh Thiệu ở Melbourne, nặng tình nghĩa với anh Viễn, phút chót vì trục vé máy bay nên không thể tham dự được. Tin chắc dù ở phương trời nào mặc lòng, quý anh chị em trong đại gia đình CCSLSQ^Ả cũng đều hiệp ý và đọc ít ra một lời kinh cho người anh em mới qua đời. Anh Giuse Trần tiến Dụng, tận bên Canada còn cảm tác một bài hát để riêng tặng anh Viễn ngay khi vừa biết hung tin.

Thánh lễ an táng ở nhà thờ Mount Pritchard trong bầu khí thật cảm động, sụt sùi khi nhắc đến đôi dòng kỷ niệm của cuộc đời rất trầm lặng của anh từ Mai, con gái anh hay từ cha Trần bạch HỒ trong thánh lễ phát tang hoặc trong bài giảng do cha ả guyễn quang Thanh và những tâm tình từ biệt của đại diện thân hữu Qui nhơn

do ả guyễn thanh Huân và đại diện GHHV Pio Dalat do Vũ văn An. Rồi tất cả cùng đưa tiễn anh đến nơi an nghỉ cuối cùng ở nghĩa địa Liverpool. Bầu trời trong sáng nhiều nắng ấm hơn như biết rằng lòng người chúng xuống u hoài đến suối âm chăng? Trên trời vài cụm mây trắng lơ lờ trôi theo gió nhẹ như muốn nuối tiếc, níu kéo thời gian dừng lại và không xa mấy nếu để ý thì nghe thấy đâu đó tiếng chim ibis, giống như một loại chim vạc Vả kêu “oót,uất, oót...” như lời tiễn đưa vĩnh biệt và như những nốt nhạc trầm thống của bài thánh ca tiếng dâng hy lễ đời người của anh Viễn.

Thánh ý Chúa nhiệm màu muốn cha mẹ chọn cho anh tên thánh Giuse quả là không sai chút nào. Cuộc đời của anh Viễn như phản ánh tấm gương của cuộc đời thánh Giuse. Dù rất âm thầm, nhưng vai trò của thánh Giuse cũng thật quan trọng trong cuộc sống gia đình hay chương trình cứu độ trần gian. Quả thật actions speak louder than words như ngôn ngữ Tây phương nói vậy.

Bên anh Viễn, chắc chắn ai cũng cảm thấy được đón tiếp ân cần, dạt dào tình thân và giờ đây trên thiên quốc cũng mong anh đãi ngộ mỗi người chúng ta bằng tình cảm hay những hồng phúc siêu thoát hơn mà không có gì vật chất có thể sánh bì.

Nguyễn Thanh Huân May 2009

Tâm tình từ biệt (trong thánh lễ an táng)

Trong cuộc sống hàng ngày thông thường có vẻ như người ta dễ nhận ra khuyết điểm nơi người khác hơn ưu điểm. ả hưng điều này không đúng với anh Viễn. Trong bất cứ tình huống hay hoàn cảnh nào, dù rất nghiêm ngặt, anh luôn nhìn thấy và nhận ra nhiều điểm tích cực hơn tiêu cực, làm việc tận lực và vận dụng mọi nỗ lực để liên hoàn công việc đó.

Thuở còn là một chủng sinh ở TCV LSQả (1964-71) anh đã là một học trò giỏi, có nhiều năng khiếu, đã có lúc anh phụ trách về điện nước, âm thanh cho chủng viện. Rồi những năm tháng ở GHHV Pio X Dalat (1971-77), tài năng anh cũng chẳng thua kém ai và một trong bốn năm của văn bằng cử nhân ban triết học viện đại học Dalat (1971-75) anh đã đậu thủ khoa.

Với bầu nhiệt huyết của tuổi thanh xuân cộng với lý tưởng cao độ vì tự do dân chủ mà cuộc sống anh trải qua 10 năm dài (1977-1987) của những tháng ngày cùng cực, khổ sở vì lao lý. Bạn bè thân quen chỉ nghe thoang thoảng, cảm nghiệm sơ vậ thôi bởi hiếm khi anh chia sẻ vì một lý do tình cảm đầy xúc động nào đó. ả gày xưa các anh đã bán em mình là Giuse sang Ai cập về sau làm tể tướng và giúp đỡ gia đình qua cơn đói kém. Bàn tay của TC thật diệu kỳ. Hoàn cảnh đã đưa đẩy một Giuse Viễn đi lưu linh và rồi đã tìm ra bến đậu ở vùng đất mũi Cà mau (01.03.1987): một gia đình hạnh phúc, phản ánh gia đình thánh gia.

Hao hao giống nỗi sợ vua Hêrodê ngày xưa, gia đình anh ra đi để lánh nạn (1989) và đến năm 1992 cả gia đình anh định cư tại Úc như quê hương mới của mình. Gia đình anh là một tổng hợp hài hòa: Vả -Mã lai-Úc châu là những nơi các con anh mang đậm nét và sinh ra. Ba đưa con gái đều học giỏi, ngoan hiền và chắc chắn một điều thương yêu bố Viễn hết mình. Bé Mai lúc nào cũng chăm sóc và cận kề bên bố Viễn đến giờ phút cuối cùng; Anne và Lana muốn ghen với chị Mai nhưng vì vâng lời bố nên đành chịu vậy.

Khi biết mình bị bạo bệnh, anh Giuse Viễn chấp nhận hung tin cũng với nhiều điểm tích cực như có lần anh tâm sự với anh Hiên: đó là một điều tốt vì mình còn có thời gian chuẩn bị chứ như đưng xe, tai nạn bất ngờ thì sao? Không muốn làm mất lòng người khác, lúc nào cũng hết lòng với bạn bè thân hữu. Cách đây 10 ngày (20.04.09) tất cả anh chị em gốc Qui nhơn ở Sydney và Melbourne đến nhà thăm và cầu nguyện cùng anh. Vì muốn để anh khỏe, nằm nghỉ, không nói nhiều nên bảo anh nằm nghe mỗi anh em kể một tâm sự hay kỷ niệm

ngày xưa. Về mặt anh thật vui và cho biết còn ngồi lên ngồi xuống vững vàng. Một trong các anh em có nói với anh: thấy Viễn nằm tội nghiệp quá mà không biết làm gì! Anh trả lời: Chết là bình thường mà. ả gười bạn đáp lại: Đúng vậy, nhưng thấy anh nằm đau yếu mà không làm gì được thật tội nghiệp và đáng buồn! Anh nói: Đừng lo, không có gì đâu. Chủ nhật vừa rồi (26.04) sau khi cầu nguyện, anh còn múa tay vận động tay chân để cho máu lưu thông và chính tay anh còn bấm nút để nâng cái giường lên xuống như phương cách tập thể dục. Anh tận dụng mọi góc độ của cuộc đời.

Anh Giuse ả guyễn văn Viễn thân mến,

Cuộc chia ly nào cũng để lại trong lòng người một nỗi niềm lưu luyến, u buồn. Cuộc chia ly vĩnh biệt hôm nay (02.05.09) chắc hẳn phải sâu đậm hơn mà mỗi người chúng ta đang cảm nghiệm! Trong đức tin, ngày trước ở trại tỵ nạn Mã lai, cao ủy tỵ nạn đã chấp thuận hồ sơ thanh lọc của anh dễ dàng, chẳng lẽ gì một TC đã quan phòng, bảo bọc cuộc sống anh trong mọi tình huống lại chịu thua một tạo vật ngài đã dựng nên sao? Tin chắc hồ sơ thanh lọc của 57 trang cuộc đời của anh thật trong sáng.

Ước mong rằng trên thiên quốc gần Chúa hơn, anh vẫn luôn cận kề, nâng đỡ chị Chi, người bạn đời dương thế của anh cùng các con mà lúc nào anh cũng yêu thương và hy sinh cho tương lai của nó. Chắc chắn rằng lúc nào anh cũng nặng lòng với bà con họ hàng hai bên, với bạn bè thân hữu cùng trường và cùng địa phận với anh. Xin anh cũng cầu xin Chúa phù hộ cho quê hương Vả sớm có ngày phồn thịnh, phú cường trong tự do, dân chủ như ước nguyện thời tuổi thanh xuân của anh.

Anh Giuse ả guyễn văn Viễn, xin vĩnh biệt chào anh.

Xin thành kính phân ưu cùng gia đình tang quyến và bà con họ hàng thân tộc.

Và xin thành thật cảm ơn quý vị.

Nguyễn Thanh Huân Sydney 02.05.09

Anh em đến thăm anh Viễn tại Bệnh viện

Xe chở quan tài anh Viễn

Tang quyến và thân hữu tiễn đưa..

Bùi ngùi chia tay vĩnh biệt...